

UDK 336.211

Zhmudinskyi V. – Postgraduate Student of the National Academy of Internal Affairs, Kiev, Ukraine

CURRENT ISSUES OF AGRICULTURAL SINGLE TAX COLLECTION

The article reveals the improvement tax farmers, and emphasized that agricultural sector is an important component of Ukrainian economy – therefore, its development must be facilitated upon solid financial background with balanced internal and external resourcing backed by tax preferences lowering the pressure put on agricultural enterprises and simplification of tax procedures.

Keywords: agribusiness, tax, agriculture, economic development authorities.

Under the conditions of dynamic agricultural business development establishment of effective taxation mechanism came to the front including optimization of tax load and transformation of tax collection tools in full correspondence with the latest tendencies of economic development of agricultural business. For quite a long time taxes in agricultural sector have been functioning just as stimulating factor due to cancellation of profit taxation and facilitated direct taxation. Still current reforming of agricultural sector and activated EU market integration require reforming of national system of direct taxation (agricultural manufacturers) and its adaptation to international organizations' demands [1, p. 125].

Ultimate taxation system with clear distribution of authorities including the decision-making process facilitated by central and local state bodies will evidently require establishment of adequate rules and its efficient and impartial application. Along with the system of tax authorities and taxpayers cooperation it is reasonable to establish the accessible system of advisory and legal support settlement of tax disputes appropriately displayed in specific state institutions both on national and local levels (tax legislation, tax administrations and fiscal arbitrage) [2, p. 36–38].

Current system of taxation of state agricultural enterprises is considered to be unembodied and inefficient – it negatively affects

the enterprises' productivity and accomplishment of fiscal and regulatory tasks by the state.

Under such circumstances the key challenge is defined as lack of clear, transparent and efficient taxation system used as stimulus for productive labour creating real opportunities to improve one's life [3, p. 12–15].

State support of Ukrainian agriculture as a component of its state regulation system is provided in form of budgetary expenditure, governmental grants for agricultural products, support of farming enterprises, support of Agricultural Fund activity and preferential taxation of agricultural enterprises [4, p. 124–125].

It must be stressed that other areas and sectors of economy with the macroeconomic environment highly depend on system of agricultural taxation.

Currently the only preferential taxation mechanism provided to agricultural enterprises after the cancellation of special VAT taxation scheme is the simplified tax and accounting system (STAS) with status of 4-category single tax payer given to the abovementioned business entities.

Many prominent Ukrainian scholars studied challenges of agricultural taxation mechanisms including O. Barannik, P. Haidutskyi, M. Demianenko, V. Zhuk, A. Kalatska, S. Kvasha, P. Laiko, M. Mykhailov, V. Plaksienko, L. Pymachenko, V. Pronina, Y. Ryabyi, P. Sabluk, N. Seperovych, M. Telehun, L. Tulush. Despite the numerous publications on disadvantages of current agricultural taxation mechanisms and ways of its improvement still the defined challenges are not completely settled which allows to precondition the necessity for further research in financial science.

The aim of this article is to study the challenges of 4-category single tax deduction from agricultural enterprises and formulate rationale for its improvement.

Agricultural sector is an important component of Ukrainian economy – therefore, its development must be facilitated upon solid financial background with balanced internal and external resourcing backed by tax preferences lowering the pressure put on agricultural enterprises and simplification of tax procedures.

Tax reforms in Ukraine facilitated the cancellation of fixed agricultural tax (January 1st, 2015) being replaced with 4-category single tax. But no significant changes were basically noticed by mentioned taxpayers except of formal inclusion of fixed agricultural

tax to the single tax structure. Still the agricultural taxation procedures were left practically untouched in terms of disadvantages of fixed agricultural tax deduction which were «inherited» by 4-category single tax with no evident improvements. Article 291 (4) of the Revenue Code of Ukraine defines the 4-category single tax payers (agricultural enterprises with minimum 75 % of agricultural production ratio for the reporting year) as business entities subjected to simplified taxation and accounting system [5].

Agricultural production ratio is the share of agricultural enterprise's profit obtained after raw and processed in-house products marketing in the total profit enabling its registration in the status of tax payer.

Agricultural enterprise is a legal entity of any corporate form engaged in agricultural production and/or breeding, culturing and capturing of fish in inland reservoirs (lakes, ponds and water-collecting areas) along with its processing in proprietary or rented facilities including tolling arrangements (raw products) and supply (Article 235 (14.1) of the Revenue Code of Ukraine).

Tax legislation defines agricultural enterprises with minimum 75 % of agricultural production ratio for the reporting year as 4-category single tax payers – it means that the mentioned ratio – qualitative agricultural indicator – is the key factor these enterprises adhere to.

Author considers this indicator to be overstated and inexpedient in terms of development of domestic agricultural sector in whole – many agricultural entities engaged in other activities along with farming are deprived of opportunity to apply the preferential taxation mechanism – 4-category single tax in case if they fail to keep the 75 % limit.

It is reasonable to mention the positions of a few scholars concerning the relevancy to fix the qualitative agricultural indicator on the 50 % mark – other figures (70 % or 75 %) are not theoretically substantiated and practically justified; 50 % indicator is deemed to be a representative one [6, p. 27]. Z. Bieliaeva defines agricultural enterprise as corporate body with profit obtained after raw and processed in-house products marketing of minimum 50 % share of the total profit [7, p. 9].

As the correlation of marketing profit and gross income is a basic significant characteristic of agricultural enterprise, high share of profit obtained after raw and processed in-house products marketing

is an indicator of commercial activity; that is why it is offered to reduce the qualitative agricultural indicator which affects the 4-category single tax payer's status up to 50 %.

Another disadvantage of this taxation mechanism is the imperfection of procedures of taxation objects identification for specific tax payers in the mentioned category.

Taxation objects for the 4-category single tax payers include culturable areas (cultivated land, hay meadows, pastures and perennial plantations) and/or inventory of water resources (lakes, ponds and water-collecting areas) kept in enterprise's possession or granted for use (by lease). Taxable base for 4-category single tax payers is defined as statutory monetary value of culturable area hectare (cultivated land, hay meadows, pastures and perennial plantations) with indexation rate fixed by January 1st of the standard recording year.

Agricultural enterprises must keep in possession or be granted for use of culturable areas (cultivated land, hay meadows, pastures and perennial plantations) for gaining the status of 4-category single tax payer. It means that the 4-category single tax is neutral (conditioned by the size of culturable area and its monetary value). Current Revenue Code of Ukraine does not define minimal and critical land size as a prerequisite for agricultural enterprises to gain the status of 4-category single tax payer.

Presumably agricultural enterprises specializing in small grains cultivation must keep in possession or be granted for use of culturable lands which size is appropriate for cultivation of grain products – this land will be defined as the single taxation object.

Still legislation does not identify the exact size of land kept in possession or granted for use by agricultural enterprises engaged in commercial manufacturing (e.g. poultry) and pay single tax depending on the available land capacity. It is considered that agricultural enterprises engaged in commercial manufacturing are not able to use available culturable land for their activity but the new regulations defining procedure of 4-category single tax payment state that enterprises must keep mentioned land of any size in possession and pay the tax calculated for the specific size.

It can be stated that the concept of 4-category single tax payment for use of culturable land as taxation object does not fully correspond to specificity of agricultural enterprises' activity.

In author's opinion 4-category single tax payment procedure must be defined by the specialization – culturable land size as taxation object for producers of grain and total marketing profit as taxation object for enterprises engaged in commercial manufacturing (poultry or stock raising) with no reference to land availability.

Some scholars identify land resources as essential manufacturing capacity in agricultural sector – that is why in many countries taxable rate for agricultural land is lower comparing to industrial (preferential taxation mechanism). Some countries establish tax-exempt minimum of culturable land and use differentiated taxable rates. Another states simply cancelled taxation of agricultural land – still international experts consider taxation in this case to stimulate its efficient use, price reduction and optimization of tax revenue.

Another disadvantage is the imperfection of procedure of single tax payer status deprivation by the monitoring body. According to Article 299(10) of the Revenue Code of Ukraine registration of the single tax by the tax payer is term less and is subjected to annulment through exclusion from the single tax payers register upon decision made by monitoring body if:

1) tax payer submits an application with refusal to be subjected to simplified taxation system due to adoption of other taxes and fees defined by the Code (the last day of calendar quarter when the application was submitted);

2) liquidation of legal entity (except of restructuring) or cessation of business by individual entrepreneur in accordance with the law – on the day of relevant notification receipt by the monitoring body from state register;

3) under circumstances defined by Articles 298 (2.3) of the Code;

4) if agricultural production ratio for the reporting year is less than 75 %.

This provision defines a number of cases for annulment of single tax payer status by the monitoring bodies.

At the same time the Revenue Code of Ukraine does not provide any information about procedure of single tax payer status deprivation in case of right for land ownership or use is lapsed after this status is gained.

Despite the identification of the abovementioned disadvantages still this taxation mechanism can be characterized positively: enterprises are able to plan their activities upon calculations of exact tax amount to be paid. Ukrainian scholars [9, p. 275] concur that

accumulation of different taxes in single taxation mechanism simplified the procedure of budget filling and decreased the tax pressure in agricultural sector.

Concluding the research it must be mentioned that 4-category single tax payment mechanism applied to agricultural enterprises can be characterized negatively due to revealed disadvantages and requires to be improved through amendments to the Revenue Code of Ukraine:

– define agricultural enterprises with minimum 50 % of agricultural production ratio for the reporting year (4-category single tax payers) as simplified taxation system subjects;

– define total marketing profit as taxation object for enterprises engaged in commercial manufacturing with no reference to land availability;

– registration of single tax payer is subjected to annulment through exclusion from the single tax payers register in case if right for land ownership or use is lapsed after this status is gained.

REFERENCES

1. Tulush, L. (2012). Osoblyvosti formuvannia systemy priamoho opodatkovannia ahrarnoho sektoru v rozvynenykh krainakh [Peculiarities of direct agricultural taxation system in developed countries]. *Sotsialno-ekonomichni problemy i derzhava, Social-Economic Challenges and State*, 124-134 [in Ukrainian].

2. Zhuk, O. (2010). Podatkove planuvannia u systemi upravlinskoi diialnosti subiekta hospodariuvannia [Tax planning as a component of corporate body management activity]. *Innovatsiina ekonomika, Innovative Economics*, 5, 36-38 [in Ukrainian].

3. Tulush, L. (2002). Priame opodatkovannia novostvorenykh ahriformovan [Direct taxation of newly created agricultural enterprises]. *Ekonomika ahropromyslovoho kompleksu, Agricultural Economics*, 2, 12-15 [in Ukrainian].

4. Yevlampiiev, K. (2007). Derzhavna pidtrymka silskoho gospodarstva [State support of agricultural sector]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho ahrarnoho universytetu, Scientific journal of Kharkiv National Agrarian University*, 8, 124-129 [in Ukrainian].

5. Podatkovyi kodeks Ukrainy [Revenue Code of Ukraine]. (n.d.). *zakon3.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> [in Ukrainian].

6. Boholiubov, S., Brynchuk, M., & Vedysheva, N. etc. (2011). *Ahrarne pravo [Agrarian Law]*. M. Palladina, N. Zhavoronkova (Ed.). Moscow: Prospect [in Ukrainian].

7. Bieliaieva, Z. (1998). Pravovyi status silskohospodarskykh komertsiiynykh orhanizatsii iak subiektiv pidpriemnytskoi diialnosti [Legal status of agricultural commercial enterprises as business entities]. *Pidpyiemnytska diialnist v silskomu hospodarstvi. Pravovi pytannia, Legal aspects of agricultural business*, 4-21. Moscow, Instytut derzhavy i prava Rosiiskoi Akademii nauk [in Ukrainian].

8. Liutyi, I., Demydenko, L., & Romaniuk, M. (et al.). (2009). *Podatkova systema [Taxation system]*. I. Liutyi (Ed.). Kyiv: Tsentр uchbovoi literatury [in Ukrainian].

9. Tulush, L. (2009). *Opodatkovannia silskohospodarskykh tovarovyrobnykiv: stan ta perspektyvy rozvytku [Taxation of agricultural enterprises: current state and development]*. Lviv: Naukovo-vyrobnycha firma «Ukrainski tekhnolohii» [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 09.03.2017

Жмудінський В. П. – аспірант Національної академії внутрішніх справ, м. Київ

Сучасні питання вдосконалення механізму стягнення єдиного податку із сільськогосподарських товаровиробників

Розкрито способи поліпшення системи оподаткування фермерів. Наголошено, що сільськогосподарський сектор є важливою складовою економіки України, розвиток якої залежить від збалансованого ресурсозабезпечення, підтримки податкових пільг. Визначено необхідність спрощення податкових процедур, покладених на сільськогосподарські підприємства.

Ключові слова: агробізнес, податок, сільське господарство, економічний розвиток.

УДК 343.224:343.341

Конончук А. О. – здобувач наукової лабораторії з проблем досудового розслідування Національної академії внутрішніх справ, м. Київ

ВІК, З ЯКОГО МОЖЕ НАСТАВАТИ КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 260 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Досліджено актуальні питання віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність за створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань та участь у них. Обґрунтовано необхідність зниження такого віку з 16 до 14 років.

Ключові слова: не передбачене законом воєнізоване формування, не передбачене законом збройне формування, злочинне об'єднання, вік, кримінальна відповідальність, співучасть.

Протягнення до кримінальної відповідальності учасників не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань потребує встановлення в діях особи ознак складу злочину, передбаченого ст. 260 Кримінального кодексу (КК) України. Такою ознакою, зокрема, є вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність. Відповідно до ст. 22 КК України, він становить 16 років.

Проблемні аспекти кримінальної відповідальності за вчинення цього злочину розглянуто в працях В. А. Абдухамітова, А. Д. Аджисєва, М. О. Акімова, Д. А. Бадушевої, Ю. В. Бауліна, Б. Ш. Бейбулатова, А. А. Вознюка, А. В. Дмитренка, М. Й. Коржанського, Т. М.-С. Магомедова, В. О. Навроцького, А. В. Павлінова, В. А. Робака, А. Ч. Сагинбасвої, І. О. Смірнова, В. П. Тихого, З. А. Тростюк, Ф. А. Узбекова, М. І. Хавронюка, П. В. Хряпінського, Р. Л. Чорного, І. С. Шапкіна та інших учених. Попри значні досягнення науковців в розробленні зазначеної проблематики, чимало питань залишилося невирішеними. Серед них, зокрема, питання щодо віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність за злочин, передбачений ст. 260 КК України, чому, власне, і присвячено статтю.

Встановлюючи мінімальний вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність за цей злочин, законодавець, очевидно, керувався таким критерієм, як можливість особи після досягнення цього віку цілком усвідомлювати суспільну небезпеку діянь, що полягають у створенні не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань та участі в них. За окремі суміжні злочини, передбачені ст. 255 та 258³ КК України, кримінальна відповідальність також може наставати із 16-ти років. Водночас притягнути до кримінальної відповідальності за бандитизм (ст. 257 КК України) можна з 14-ти років. У зв'язку з цим можна констатувати певну непослідовність законодавця, який в одних випадках за створення злочинних об'єднань та участь у них встановлює кримінальну відповідальність з віку 14-ти років, а в інших – з 16-ти років.

Серед усіх злочинних об'єднань банди найбільше схожі на не передбачені законом воєнізовані або збройні формування. Тому цілком закономірно, що на практиці інколи складно розмежувати зазначені злочинні об'єднання. Для обох злочинів характерна наявність озброєного злочинного об'єднання. Їхні учасники можуть учиняти напади на фізичних і юридичних осіб, попри те, що мета нападу є обов'язковою ознакою лише банди, а для не передбаченого законом воєнізованого або збройного формування – це факультативна ознака. У ч. 4 ст. 260 КК України передбачено кримінальну відповідальність за участь у складі передбачених ч. 1 або 2 цієї статті формувань у нападі на підприємства, установи, організації чи на громадян. Аналогічну кримінально-правову заборону містить і ст. 257 КК України (участь у нападі, учиненому бандою).

У зв'язку з подібністю зазначених злочинів необхідно з'ясувати причину встановлення законодавцем можливості притягнення до кримінальної відповідальності особи за вчинення злочину, передбаченого ст. 260 КК України, не з 14-ти років (як у випадку з бандитизмом), а з 16-ти років.

У такій ситуації можливі два варіанти розвитку подій. Перший полягає в тому, що вчинене діяння передбачатиме склади злочинів, кримінальна відповідальність за які настає з 14-ти років. Наприклад, якщо учасник не передбаченого законом воєнізованого або збройного формування, який досяг віку 14-ти років, учинив у складі такого об'єднання напад, що полягав в умисному вбивстві, завданні тяжких тілесних ушкоджень,

грабежі, розбої тощо, він буде відповідати не за ст. 260 КК України, а за іншими статтями Особливої частини КК України, у яких встановлено відповідальність за вчинені ним злочини, зокрема ст. 115, 121, 186, 187 КК України. Таку позицію обстоює чимало вчених [1, с. 800; 2, с. 597; 3, с. 29–30].

Відповідно до другого варіанту розвитку подій, якщо 14-річний учасник не передбаченого законом воєнізованого або збройного формування брав участь у діяльності цих формувань, яка не пов'язана з такими нападами, то він знову ж таки не буде нести кримінальну відповідальність за цей злочин. Якщо ж у його діях немає іншого складу злочину, кримінальна відповідальність за який може наставати після досягнення 14-ти років, він не буде нести жодної кримінальної відповідальності. Натомість до нього, згідно з ч. 2 ст. 97 КК України та ч. 1 ст. 498 Кримінального процесуального кодексу України, може бути застосовано примусові заходи виховного характеру, а саме: застереження; обмеження дозвілля та встановлення особливих вимог до поведінки; передача неповнолітнього під нагляд батьків чи осіб, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за його згоди, а також окремих громадян на їхнє прохання; покладення на неповнолітнього, який досяг віку 15-ти років і має майно, кошти або заробіток, обов'язку щодо відшкодування завданих майнових збитків; направлення неповнолітнього до спеціальної навчально-виховної установи для дітей і підлітків до його виправлення, але на строк, що не перевищує трьох років (ч. 2 ст. 105 КК України).

У зарубіжних країнах мінімальний вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність за аналогічні злочини, різниться, зокрема становить: 14 років (Австрія, Грузія, Італія, Німеччина, Росія, Словаччина); 15 років (Греція, Норвегія, Фінляндія); 16 років (Азербайджан, Казахстан, Киргизія, Молдова, Таджикистан, Туркменістан); 18 років (Бразилія). Отже, встановлений в Україні мінімальний поріг віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність за створення незаконних воєнізованих або збройних формувань, аналогічний тому, що передбачений законодавством країн СНД. Водночас в інших європейських країнах кримінальна відповідальність за аналогічні злочини настає з більш раннього віку, зокрема з 15-ти та 14-ти років.

Тому цілком слушними є пропозиції окремих учених щодо зниження мінімального віку, з якого може наставати кримінальна

відповідальність за створення незаконних воєнізованих або збройних формувань та участь у них, з 16-ти до 14-ти років.

На думку В. А. Робака, нині в системі освіти функціонують навчальні заклади військового типу, де особи навчаються з віку 14-ти років (наприклад, військові ліцеї, училища), що доводить їхню спроможність бути учасниками легальних воєнізованих формувань. Обґрунтовуючи свою позицію, учений зауважує, що за вчинення окремих злочинів (ст. 187 КК України «Розбій», ст. 257 КК України «Бандитизм»), які є суміжними зі злочином, передбаченим ч. 4 ст. 260 КК України (участь у складі не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань у нападі на підприємства, установи, організації чи на окремих громадян), кримінальній відповідальності підлягають особи, які на момент їх учинення досягли віку 14-ти років [4, с. 121].

Аналогічну позицію обстоює А. Д. Аджиєв, констатує, що кількість передбачених ч. 2 ст. 208 КК Російської Федерації злочинів, учинених особами віком від 14-ти років, є значною. До того ж, можливість усвідомлення характеру та ступеня суспільної небезпеки участі в незаконному збройному формуванні, поінформованості цих осіб підтверджують дослідження вчених-психологів, юристів з проблем ювенальної юстиції, а також судова практика [5, с. 21–22].

Натомість І. С. Шапкін поділяє окреслену позицію частково. Зокрема, цілком закономірно, на його думку, що за такі форми об'єктивної сторони, як створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань, керування ними, їх фінансування, постачання їм зброї, боєприпасів, вибухових речовин чи військової техніки, кримінальна відповідальність може наступати з 16-ти років, адже особа, навіть досягнувши такого віку, навряд чи зможе їх вказані дії. Водночас у межах таких форм об'єктивної сторони зазначених протиправних діянь, як участь у складі не передбачених законом воєнізованого або збройного формувань у нападі на підприємства, установи, організації чи на громадян, суб'єктом злочину може бути особа, яка досягла віку 14-ти років, оскільки ці особи спроможні вчиняти й усвідомлювати такі дії [6, с. 137–139].

Пропозиції щодо зниження мінімального віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність у разі порушення кримінально-правової заборони, передбаченої ст. 260 КК України, потребують додаткового аргументування. Із цією метою слід

проаналізувати критерії, на підставі яких законодавець визначив коло злочинів, за які кримінальна відповідальність настає з віку 14-ти років.

У цьому контексті Т. М. Приходько зазначає, що перелік злочинів, відповідальність за які настає з 14-ти років, законодавець, імовірно, формував на підставі таких критеріїв: високий ступінь суспільної небезпечності більшості злочинів; усвідомлення їх суспільної небезпечності; умисна форма вини; поширеність більшості із цих злочинів у підлітковому віці [7, с. 140].

Згідно з позицією В. О. Навроцького, законодавець ураховував такі фактори:

1) здатність осіб, які досягли віку 14-ти років, усвідомлювати суспільну небезпечність і кримінальну протиправність певних діянь. Ідеться про діяння, злочинність яких є очевидною і для підлітків, – умисне вбивство, умисне тяжке чи середньої тяжкості тілесне ушкодження, насильницькі статеві посягання, умисні злочини проти власності (водночас відповідний перелік у ст. 22 чинного КК України містить також низку інших злочинів, що не в усіх випадках є безсумнівним);

2) високий рівень суспільної небезпечності відповідних посягань. До злочинів, суб'єктом яких може бути особа, що досягла віку 14-ти років (зниженого) віку, належать лише найбільш тяжкі посягання;

3) відносна поширеність певних діянь серед осіб, які досягли зниженого віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність. Звісно, особи цього віку можуть вчиняти чи не всі діяння, передбачені КК України. Проте кримінальна відповідальність із 14-ти років встановлена лише за діяння, до яких вони вдаються найчастіше;

4) наявність кримінально-правових заходів, що можуть бути застосовані до осіб певного віку та здійснювати щодо них репресивний і виховний вплив. Водночас коло покарань й інших заходів, які застосовують щодо осіб віком 14–16 років, обмежене (як нормами чинного КК України, так і об'єктивною неможливістю їх застосовувати до зазначеної категорії осіб). У низці випадків за вчинення злочину таким особам не можна призначити жодного покарання (ідеться, наприклад, про вчинення підлітками хуліганства, передбаченого ст. 296 КК України) [8, с. 237].

На нашу думку, особи віком 14-ти років здатні усвідомлювати суспільну небезпечність і кримінальну протиправність створення не

передбаченого законом воєнізованого або збройного формування й участі в ньому, а участі в нападах на підприємства, установи, організації чи на громадян, що призвело до загибелі людей чи інших тяжких наслідків, – і поготів.

Аналізуючи ступінь суспільної небезпеки діянь, передбачених ст. 260 КК України, слід зауважимо, що злочин, визначений у ч. 1 цієї статті, належить до категорії середньої тяжкості; діяння, передбачене ч. 2 і 3, є тяжким; злочин, зафіксований у ч. 4 і 5, – особливо тяжким. Отже, ступінь суспільної небезпеки цих злочинів можна вважати високим.

Форма вини цих злочинів умисна, за винятком злочину, передбаченого ч. 5 ст. 260 КК України, у якому, очевидно, форма вини змішана.

Останніми роками ці злочини набули значного поширення. Якщо 2013 року не було обліковано жодного злочину, передбаченого ст. 260 КК України, то 2014 року їх зареєстровано 457, 2015 року – 543, 2016 року – 536. Водночас, зіставляючи рівень цих злочинів з бандитизмом, можна констатувати, що останній є менш поширеним: 2013 року – 14, 2014 року – 12, 2015 року – 17, 2016 року – 18 [9].

Однак офіційних статистичних даних щодо поширеності суспільно небезпечних діянь, передбачених ст. 260 КК України, серед осіб віком 14 років немає. Це цілком закономірно, оскільки особа зазначеного віку не може бути суб'єктом вказаного злочину. Однак наявна низка фактів, що підтверджують таку участь, зокрема повідомлення правоохоронних органів [10] і засобів масової інформації [11].

Учені констатують, що нині немає навіть приблизної статистики щодо кількості дітей, які беруть участь у збройному конфлікті проти України на боці так званих Донецької та Луганської народних республік. Аналіз інформаційного простору Російської Федерації та зони тимчасової окупації Луганської та Донецької областей, засвідчує, що активно залучати дітей і підлітків до лав незаконних збройних формувань почали з 2014 року. Ідеться не лише про створення проросійських військово-патріотичних об'єднань, де діти вивчають тактику ведення бою, проходять стрілецьку та снайперську підготовку, а й про залучення дітей до незаконних збройних формувань як «синів полку» [12]. Це підтверджує поширеність злочинів, передбачених ст. 260 КК України, серед осіб віком 14–16 років.

На тенденції до зростання рівня злочинності серед неповнолітніх наголошують О. В. Смаглюк і А. А. Павловська,

акцентуючи увагу на питанні про необхідність як зниження, так і розширення меж віку кримінальної відповідальності [13, с. 183].

Зазначене дає підстави для висновку, що вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність за вчинення злочину, передбаченого ст. 260 КК України, доцільно знизити до 14-ти років. Це зумовлено здатністю особи такого віку усвідомлювати суспільну небезпечність і кримінальну протиправність створення не передбаченого законом воєнізованого або збройного формування та участі в ньому, умисним його характером, значним ступенем суспільної небезпеки, активізацією цих злочинів протягом останніх років, досвідом окремих зарубіжних країн, а також результатами досліджень українських і зарубіжних учених.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / [А. М. Бойко, Л. П. Брич, В. К. Грищук та ін.] ; за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – [9-те вид., переробл. та доповн.]. – Київ : Юрид. думка, 2012. – 1316 с.
2. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / [Д. С. Азаров, В. К. Грищук, А. В. Савченко та ін.] ; за заг. ред. О. М. Джужі, А. В. Савченка, В. В. Чернея. – Київ : Юрінком Інтер, 2016. – 1064 с.
3. Бейбулатов Б. Ш. Уголовно-правовые и криминологические аспекты организации и участия в незаконных вооруженных формированиях : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Бейбулатов Байбулат Шамшудинович. – Ставрополь, 2001. – 190 с.
4. Робак В. А. Кримінальна відповідальність за створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Робак Володимир Анатолійович. – Київ, 2008. – 259 с.
5. Аджиев А. Д. Организация незаконного вооруженного формирования или участие в нем: уголовно-правовые аспекты противодействия : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Аджиев Арсенали Дагирович. – Краснодар, 2009. – 26 с.
6. Шапкін І. С. Кримінальна відповідальність за створення стійких злочинних об'єднань : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08 / Шапкін Ігор Станіславович. – Харків, 2013. – 247 с.
7. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / [Ю. В. Александров, В. І. Антипов, О. О. Дудоров та ін.]. – 5-те вид., переробл. та доповн. – Київ : Атіка, 2009. – 408 с.

8. Українське кримінальне право. Загальна частина : підручник / за ред. В. О. Навроцького. – Київ : Юрінком Інтер, 2013. – 712 с.

9. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення. Форма № 1 (місячна), затверджена наказом Генеральної прокуратури України від 23 жовт. 2012 р. № 100 за погодженням з Держстатом України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=111482&libid=100820#. – Назва з екрана.

10. Під Сєвєродонецьком затримали неповнолітніх бойовиків [Електронний ресурс] // Тиждень.ua : [сайт]. – 2014. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/News/125981>. – Назва з екрана.

11. Тимчук Д. Бойовики «ДНР» залучають неповнолітніх до створення воєнізованих формувань [Електронний ресурс] // Гордон. – 2014. – 20 берез. – Режим доступу: <http://gordonua.com/ukr/news/war/bojoviki-dnr-zaluchajut-nepovnolitnih-do-stvorennja-vojenizovanih-formuvan-timchuk-179147.html>. – Назва з екрана.

12. Чеховська М. Правові аспекти втягнення неповнолітніх до участі у бойових діях / М. Чеховська, І. Нічитайло // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 8. – С. 150–154.

13. Смаглюк О. В. Досягнення віку кримінальної відповідальності як ознака неповнолітнього суб'єкта злочину / О. В. Смаглюк, А. А. Павловська // Вісник кримінального судочинства. – 2015. – № 2. – С. 181–186.

REFERENCES

1. Boiko, A.M., Brych, L.P., & Hryshchuk, V.K. (et al.). (2012). *Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy [Scientific and practical commentary of the Criminal Code of Ukraine]*. M.I. Melnyk, & M.I. Khavroniuk (Eds.) (9th ed., rev.). Kyiv: Yuryd. Dumka [in Ukrainian].

2. Azarov, D.S., Hryshchuk, A.V., & Savchenko, A.V. (et al.). (2012). *Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho kodeksu Ukrainy [Scientific and practical commentary of the Criminal Code of Ukraine]*. O.M. Dzhuzha, A.V. Savchenko, & V.V. Cherniei (Eds.). Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].

3. Beibulatov, B.Sh. (2011). *Ugolovno-pravovye i kriminologicheskie aspekty organizatsii i uchastii v nezakonnyh vooruzhennyh formirovaniiah [Criminally-legal and kriminologicheskies aspects of the organization and participation in illegal armed formations]. Candidate's thesis*. Stavropol [in Russian].

4. Robak, V.A. (2008). *Kryminalna vidpovidalnist za stvorennia neperedbachenykh zakonom voienizovanykh abo zbrojnykh formuvan [Criminal responsibility for the creation of non-statutory paramilitary or armed formations]. Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

5. Adzhiev, A.D. (2009). *Orhanizatsiia nezakonnoho vooruzhennogo formirovaniia ili uchastie v nem: ugolovno-pravovye aspekty protivodestviia*

[Organization of or participation in illegal armed formations: criminal legal aspects of counteraction]. *Extendet abstract of candidate's thesis*. Krasnodar [in Russian].

6. Shapkin, I.S. (2013). Kryminalna vidpovidalnist za stvorennia stiikykh zlochynnykh obiednan [Criminal responsibility for the creation of stable criminal associations]. *Candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].

7. Aleksandrov, Yu.V., Antypov, V.I., & Dudorov, O.O. (et al.). (2009). *Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna [Criminal Law of Ukraine. General part]* (5th ed., rev.). Kyiv: Atika [in Ukrainian].

8. Navrotskiy, V.O. (Ed.). (2013). *Ukrainske kryminalne pravo. Zahalna chastyna [Ukrainian criminal law. General part]*. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].

9. Yedynyi zvit pro kryminalni pravoporushennia. Forma No. 1 (misiachna), zatverdzhena nakazom Heneralnoi prokuratury Ukrainy vid 23 zhovt. 2012 r. No. 100 za pohodzhenniam z Derzhstatom Ukrainy [The only report on criminal offenses. Form No. 1 (monthly), approved by the order of the General Prosecutor's Office of Ukraine from October 23, 2012, No. 100 in agreement with the State Statistics Committee of Ukraine]. (n.d.). [www.gp.gov.ua](http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=111482&libid=100820#). Retrieved from http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=111482&libid=100820# [in Ukrainian].

10. Pid Sievierodonetskom zatrymaly nepovnolitnikh bojovykiv [In Severodonetsk detained minor militants]. *tyzhden.ua*. Retrieved from <http://tyzhden.ua/News/125981> [in Ukrainian].

11. Tymchuk, D. (2014). Boiovyky DNR zaluchaiut nepovnolitnikh do stvorennia voienizovanykh formuvan [The militants of the DNR attract minors to the creation of paramilitary formations]. *Hordon, Gordon*. Retrieved from <http://gordonua.com/ukr/news/war/bojoviki-dnr-zaluchajut-nepovnolitnih-do-stvorennja-vojenizovanih-formuvan-timchuk-179147.htm> [in Ukrainian].

12. Chekhovska, M. (2016). Pravovi aspekty vtiahnennia nepovnolitnikh do uchasti u boiovykh diiakh [Legal aspects of involving minors to participate in military operations]. *Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo, Business, Economy and Law*, 8, 150-154 [in Ukrainian].

13. Smahliuk, O.V., & Pavlovska, A.A. (2015). Dosiahnennia viku kryminalnoi vidpovidalnosti yak oznaka nepovnolitnoho subiekta zlochynu [Achievements of the age of criminal responsibility as a sign of a minor crime subject]. *Visnyk kryminalnoho sudochynstva, Bulletin of Criminal Justice* 2, 181-186 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редколегії 01.02.2017

Kononchuk A. – *Postgraduate Student of Science Laboratory on the Problems of Pre-Trial Investigation of the National Academy of Internal Affairs, Kiev, Ukraine*

The Age of Criminal Responsibility for Committing a Crime under Article 260 of the Criminal Code of Ukraine

The topical age issues of criminal responsibility arising from creation and participation in illegal militarized and armed formations under Ukrainian and foreign legislation are studied in the article. The necessity of age decreasing from 16 to 14 years is grounded.

Establishing minimal age of criminal responsibility for this crime the legislator obviously was guided by such criterion as the possibility of the person having achieved the defined age to realize the public danger of actions dealing with creation and participation in illegal militarized and armed formations.

Certain legislator's inconsistency is identified – in some cases for the creation of criminal units criminal responsibility is established starting from 14 years, in other cases – from 16 years.

It is established that at the same level as in Ukraine the minimal age of criminal responsibility for the creation of illegal militarized and armed formations is established mainly in the CIS counties. Still in other European countries criminal responsibility for the same crimes comes for 15 and 14 years. Thus, based on the abovementioned, it is possible to conclude that the age of criminal responsibility for crime committal according to the Article 260 of the Criminal Code of Ukraine should be decreased to 14 years. It is conditioned by ability of the person in this age to realize public danger and criminal illegality of creation and participation in illegal militarized and armed formations, intentional character of crime, significant degree of public danger, prevalence of crimes in recent years, experience of certain foreign countries, and also by results of Ukrainian and foreign scientists' research.

Keywords: illegal militarized formation, illegal armed formation, criminal units, age, criminal responsibility complicity.